

Invokáció

„Adj pennámnak erőt, úgy
írhassak mint volt...”
(Zrínyi Miklós: Szigeti veszedelem)

Ahogy az eposzok világában a műzsák megidézésével kezdődnek az irodalmi alkotások, a téma társadalom-stratégiai érintettségének okán engedtessek meg, hogy magam is éljek azzal a lehetőséggel, hogy ebben a számos tudományterületet érintő kötetben műzsám megidézzem.

Amikor 2014-ben megírtam „A szakadék szélén” c. könyvet, folyamatosan azt éreztem, hogy nem én írom a történetet, szerepem a valahol megformálódott gondolatok számítógépes megjelenítése volt. Korábban csak érintőlegesen foglalkoztam demográfiai kérdésekkel. Iskolakutatásaim során fedeztem fel, hogy milyen tarthatatlan, veszélyes irányt vett társadalmunk fejlődése, és arra kaptam meghívást, hogy ezzel a témával kezdjek el behatóan foglalkozni.

Ahogy ennek a kötetnek az írásába, majd a Szakértői Műhely szervezésébe sodródtam, ébredtem rá arra, hogy nem a tudományos karrier, vagy címek, rangok, jövedelem motiválnak erre az igen fáradságos és hatalmas a feladatra – amely összehozott sok-sok hasonlóan gondolkodó nagyszerű emberrel –, hanem valami más szólíttatás. Embert próbáló feladatok előtt állunk. A mottóban Zrínyi Miklós: „Szigeti veszedelmét” idéztem, nem csak az írói hitelesség erkölcsi támaszát keresve, hanem a történelmi helyzet hasonlóságára apellálok. Igen! Évszázadokkal korábban a török veszedelem hasonló méretű kihívás volt népünk-nemzetünk számára, mint amit a XX. század viharai hoztak magukkal, ahogy azt számos nagy gondolkodónk megfogalmazta Ady Endrétől, Fülep Lajoson, Márai Sándoron, Illyés Gyulán, Vass Alberten, Bibó Istvánon át Nemeskürty Istvánig.

Akik a Szakértői Műhelyben rendszeresen összejárunk, mindannyian tisztában vagyunk tehát azzal, hogy nem a „saját pecsenyénket” sütögetjük, a nemzet megmaradásáért dolgozunk. Ez a „vállalkozás” messze meghaladja mindegyikünk és a csoport egészének erejét, kompetenciáját. Ilyen körülmények között méltányos hát, és helyénvaló, ha itt az első sorokban, megelőzve minden megfontolást, **Isten áldását és segítségét kérjük, hogy vezetőink és olvasóink kellő bölcsességgel és tisztelettel tekintsenek erre munkára.**

Másodsorban pedig szeretném kifejezni köszönetem az eddig elvégzett hatalmas munkáért a több mint kettőszáz¹ szakértőnek, akik önkéntes munkában sok száz órát áldoztak arra, hogy felmutathassunk egy lehetséges utat a jövő Magyarországá számára.

Végül pedig hálásan köszönöm dr. Bagdy Gábor, Harrach Péter, dr. Farkas Péter, dr. Kaposi József, prof. dr. Mészáros József, dr. Scheuer Gyula uraknak, hogy személyes támogatásukkal lehetővé tették a folyamat felépítését.

dr. Benda József

1. kép
Zrínyi Miklós
(1620–1664)

¹ 2015. őszén mintegy 10-en indultunk el az úton, manapság 300 fölött van a címlistánk, és a különböző szakaszokban cserélődött néhány kolléga. Nem tudjuk pontosan, hány önkéntes vett részt a munkafolyamatban. Egy-egy konkrét résztanulmánynál többféle számot is idézünk, ami az elkészülés állapotát tükrözi. „Az alkotási folyamat” fejezetben egy külön alfejezetet szántunk azoknak, akik nevüket is vállalták a kötetben.

